

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік	12 р. ав.
на пів року	6 р. ав.
на чверть року	3 р. ав.
на місяць	1 р. ав.

За границею:

на цілий рік	20 рублів
	або 40 франків
на пів року	10 рублів
	або 20 франків

Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-їй пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндого ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана. Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Виходить на наше.

Писучи про політичну ситуацію в ері гр. Клярого, зазначили ми вже кілька разів імовірність і потребу справедливого компромісу між обома великими таборами державної ради. На основі такого компромісу могло би відтак прийти і до коаліційного кабінету. Справедливий компроміс можливий тоді, коли праця остоїть ся в цілості і солідарністю своєю зневолить німецьку лівницю до переговорів. До коаліційного кабінету увійшли би представителі всіх більших стороництв посольської палати.

Нині можемо занотувати голос «Reichswehr-и» з 4. падолиста, ідентичний з нашим поглядом на ситуацію. Згаданий дневник каже в передовій статі: Всякий політик міг би вже доси перевірити, що мимозміни кабінету і знесення язикових розпоряджень, праця нерозбита, Чехи не пішли в обструкцію, лівниця винувата радикалам послух і хоче позитивно працювати та що по цілій посольській палаті повіяло приязнішим духом. Се факти, а в виду сих фактів виринає поважне питанє, що діяти? Чи лишити теперішній status quo парламентарного угрупованя стороництв? Годі! Таке угрупованє існувало в ері гр. Баденього і гр. Туна, а парламент був неспосібний до роботи. То може належало би розбити правицю, як де хто наміряв? І се тяжко, позаяк праця в послідних часах ще більше сконсолідовала ся і вшколила ся вже в свою політичну тактику. А хоч би і повело ся розбити правицю, то який хосен вийшов би з того розбитя? Поляки і католицькі людовці відскочили би на ліво, але в слід за сим явилась би на парламентарній арені обструкція ческа і полуднево-славянська, так само могутча, якою була доси обструкція німецької лівниці. А обструкція ся була би вповні оправдана і могла би знов з часом нарушити авторитет правительства.

Який же вихід? Другого виходу — каже «Reichswehr» — нема, як лише потрудити ся над зложенем нової коаліційної більшости. Се один-одинокий розумний шлях, на котрий чим скорше повинен вступити парламент, в з ним і теперішнє правительство.

Всі, що не хотять панованя §. 14-го або так званого закритого абсолютизму; всі, що цінять парламентаризм і бажають добра державі, повинні зрозуміти, що теперішня хвиля — і то може не довга — надобить ся до заінавігування висше згаданої акції с. е. до витвореня коаліційної більшости.

Великих жертв не понесуть оба великі табори державної ради. Правиця мусить остати ся в цілості. Чехів не можна ізолювати. А до солідарної правиці можуть прилучити ся більшші і поважніші стороництва з песеред лівниці. Чехів і Німців не можна заганяти в два собі супротивні табори, бо тоді не буде спокою в парламенті. Чехів і Німців треба примирити на основах справедливости. Розуміє ся, що і те-

перішній кабінет мусить до сего діла приложити руку і усувати все, що могло би викликати нове ворогованє між Німцями а Славянами.

Отсе змість статі «Reichswehr-и», ідентичний — як ми вже сказали — з поглядами «Руслана».

Одного лише не доказала «Reichswehr». Іменно не звернула она достаточної уваги на сю прояву, на котру в часі розправ над заявою правительства указав пос. Вахнянин в своїй річі, себ то, на прояву, що в віденським парламентам національне питанє виступило вже на першій плян та що услівем евентуального компромісу між правицею а лівницею може бути лише справедливе порішенє національного питаня в цілій Австрії. Механічне хоч би і нове угрупованє парламентарних стороництв не спасе Австрії, як не успокоїть ся она по односторонній полагоді ческо-німецького питаня. Наколи «Reichswehr» думає, що теперішня хвиля надобить ся до зложеня нової коаліційної більшости, то рівнож надобить ся теперішня хвиля і до справедливого поладнаня національного питаня у всіх коронних краях о мішанім населеню. А практичним почином до такої акції — не механічної, а живої, опертої на духу австрійської конституції — було би се, коли би теперішній кабінет покликав послів з кожного мішаного краю до витвореня уговорних анкет, котрі то анкети підготували би материял до евентуального язикового закона для поодиноких країв і для всеї держави. В сей спосіб оминено би і дражливе питанє о компетенції до видачи язикового закона. Акція ся вимагала би вправді довшого часу, але при ширій і енергічній інтервенції безсторонного правительства могла би видати і добрі плоди. Не розходить ся бо тепер — як сказав пос. Вахнянин — »о санацію самогож парламенту, але в першій лінії о уздоровленє тяжко недужого державного організму Австрії«.

Наколи дійсно так є, як каже Reichswehr, що в парламентам повіяло приязнішим духом, то не сумніваємо ся і о его добрій волі для діла, що змогло би рішучо скріпити сили Австрії у внутрі і повагу єї на внї.

З боевища.

Завтра, 9. падолиста, минає місяць, як президент трансвальської республіки, старенький Крігер, вислав ultimatum управителеви Каплярндії, Мільнерови, заявивши, що дальше громаджене англійських війск на границі Трансвалю буде він уважати за casus belli. В тій самій хвили затривожилась майже вся Европа, ворожачи, що Англичани здавлять Боєрів. Доси ворожба не сповнилась. Противно, гордий Альбіон упокорений на боевищі і в очех Европи. Німб непобідимости Англії марно розвіяний.

Якаж коротка історія тої боротьби о независимість вольних голяндских вишельців з пажерливою Англією?

11. жовтня переступили трансвальські Боєри полудневі границі Трансвалю і почали агресивний похід проти сконцентрованих англійських сил в Лядісмис під проводом генерала Вітого. Ля-

дісмис віддалений від границі Трансвалю о яких 80 кілометрів і лежить на вилеті гірського дефіле, котрим іде залізничний шлях аж до приморського Дурбану англійського Наталю. Боєри вступили до Наталю трема відділами і трема гірськими дорогами. 14-го жовтня зібрали ся ті відділи при місцевости Ньюкастель, а 15-го опустила вже англійска залога сю місцевість, щоб будьто сполучити ся з помічними силами під Гленкое під проводом генерала Сімонса. Тут під Гленкое прийшло до першої поважнішої воєної стрічки 20-го жовтня. Тут і поляг Сімонс, а війська англійські подались дальше на полудне до місцевости Еляндслагте. Але вже 21-го жовтня виперли їх Боєри по завзятім бою. Третій бій відбув ся 24-го жовтня під Рітфонтен, кілька кілометрів на північ від Лядісмис, а 30-го жовтня завдали Боєри рішуче пораженє генералам Жюле і Вітому під самим Лядісмисом. Боєрами проводив Жюберт.

Рівночасно, коли се діялось, вирушили оранські Боєри під проводом генерала Маєра, щоб ударити на Лядісмис з заходу. Віте старав ся перешкодити сполученю обох боєрских армій, але безуспішно. Оранці сподушили ся в Трансвальцями, а при сій нагоді заволонали 2000 Англичан. 31-го жовтня і в слідуючих днях падолиста окружили вже Боєри Лядісмис, а посунувшись і поза Лядісмис на полудне, відтяли 8.000 армію Вітого від Дурбану. Чи Лядісмис упаде нині або завтра, се вже річ байдужна. То певне, що Віте не перебе ся вже до Дурбану, хиба й з найбільшими стратами, наколи стане єму живности і амуніції. Боєри посіли вже місцевість Коленсо над рікою Тугелью і суть в посіданю двох мостів, що ведуть через сю ріку в напрямі до престольного міста Наталю, Петермаріцбургга, а в дальшій напрямі до Дурбану.

Вслід за сими побідами прийшли Боєри в посіданє частини провінції Наталю, положеної на північ від Тугелі і анектували сю частину до оранської республіки.

Рівночасно перейшли оранські Боєри ріку Оранію (Гарсб) і загорнули дві місцевости в Каплярндії. На західнім же боевищі облягають трансвальські Боєри Родеса в Мафекінгу, а оранські Боєри другу англійску залогу в Кімберлі.

Доси виносять втрати англійські над 3.500 людей в убитих, ранених і полонених. Віте посідає ледви 8.000 людей спосібних до бою.

Отсе результати ціломісячної борби. Щож буде дальше? Англія вислала нові сили під проводом генерала Булера. Булер наспів вже до Капштаду, але корпус єго находить ся ще в дорозі. Одна часть єго має прибути до Капштаду коло 14. падолиста, друга коло 21. падолиста. На новій 35.000 армії полягає вся надія Англії. Крім сего розказала королева Вікторія мобілізацію нових 35 регіментів, що мабуть являть ся на боевищі аж в половині грудня.

Хтож виноватий в тих невдачах англійських? Дневники льондонські винують самогож Вітого і єго незручність стратегічну, а іменно роздробленє сил і агресивну тактику. Але рівночасно довідемо ся, що Віте одержує воєнні розкази з льондонського міністерства війни від свого протектора Вольселея. Дехто добачує причину невдач в повільній мобілізації англійських корпусів. Ще иньші критики хотять знати, що наємні війська англійські добрі може до боїв з «чорним» але не з Боєрами. Доси уміли завейдти Боєри ударяти на Англичан з боків. Они воюють в півколесі. Центр атакує, відтак нарочно

подає ся взад, а тоді крила боєрські ударають з боків. Натомість велів Віте своїм полкам заєдно ударити фронтом на неприятеля, а коли 30-го жовтня намірив обійти Боєрів з лівого боку, сталася ему та немила пригода, що Боєри обійшли его і заповнили 2000 Англичан.

Європа звернула ся з своїми симпатіями до Боєрів. Се річ проста, позаяк всім звісно, що як кубанську війну спричинили цукрові барони північної Америки, так трансвальську війну спонукали англійські «золоті» банкири. Найнижні інстинкти грають тут ролю, бо інстинкти грошевої ненаситности, в чім мають свою руку і двірські круги, а навіть зять князя Уельского, член збанкрутованого акційного товариства для експлуатації африканського золота. З жажди золота вислав Англія свої полки під цільні кулі Боєрів.

3 Державної Ради.

Понеділкувасе засідане державної ради виповнило дебата над внесеном Дашиньского в справі внесена §. 14. По Мільвскім, що промовляв в імені польского кола, котрого бесіди зміст подали ми в понеділковім числі «Руслана», забрав голос пос. Носке, що промовляв за внесеном Кайзера і Пергеля в справі обмеження §. 14. Пос. Гесман і Реліг промовляли в тім самім дусі. Молодочех Страньскій заявив, що его сторонництво є противником §. 14. і для того буде голосувати за ваглюстю внесення Дашиньского. Обмежене §. 14. не вистарчає. Его треба цілком вичеркнути.

Гр. Клярі, управитель кабінету заявив ся против внесення Дашиньского, бо бувають хвилі, коли ужите §. 14. як прим. в запомогових справах є конечне. З внесення Пергеля і Кайзера годі вчитати, в якім розмірі має бути §. 14. обмежений. Сли палата ухвалить дальше трактоване сеї справи, то правительство застерігає собі докладне очеркнене свого становиска в комісії, однак правительство вже нині користає з нагоди, щоби поновно запевнити, що буде під кожним услівем точно придержувати ся принципів конституції і від того не відступити. (Оплекси). На тім замкнуто розправу і приступлено до голосованя. Наглість внесення Дашиньского ухвалено в іменнім голосованю 157 голосами против 61. Против голосували Поляки, німецькі католицькі людовці і февдальна шляхта.

Опісля вивязала ся довга дискусія в справі формальній над питанем голосованя що до мерітум внесення Дашиньского. Пос. Штайнвендер вніс, щоби внесення Дашиньского в справі вичеркненя §. 14. переказати комісії. Президент хотів піддати се внесення під голосоване, але оно викликало знов довгу дискусію в справі формальній. В шестім з ряду іменнім голосованю, мерітум внесення Дашиньского відкинено, хоть за внесеном заявила ся абсолютна більшість послів, присутних в парламенті. Віддано іменно 277 голосів; абсолютна більшість виносила 139. За внесеном Дашиньского на вичеркнене §. 14. голосувало 167 послів против 110. З огляду однак, що в справі зміни обовязуючої конституції потрібна є більшість двох третин голосів (втім разі 185.), внесення перепало. Опісля приняла палата одноголосно внесення Пергеля і Кайзера на зміну §. 14. в засаді. На внесення пос. Біліньского ухвалено вибрати для сеї справи комісію, зложеною з 48. членів. Комісія має здати справу палаті до днів 14. За мерітум внесення Дашиньского голосували: німецькі ліберали, Шенереріяни, соціялісти, Молодочехи; против: вірноконституційна більша посілість, Поляки, Італіянци, католицько-людове сторонництво і февдальна шляхта.

В часі голосовань прийшло до авантур між Люегером і соціялістом Резлем. В авантурах брали участь Грегорік, Козакевич, Бельоглявек і інші.

Між письмами, внесеними до президії, находит ся правительственне предложене в справі підвищення кредиту на участь в Парискій виставі до квоти 1 1/2 мільона зр.

Перед замкненем засіданя забрав голос пос. Вольф і домагав ся, щоби его сторонництву, що по приступленю в члени пос. Барайтера числить 8 голосів, признано відповідну участь в комісійних виборах, як се признано иньшим, мень-

шим групам, як пр. центрум. Вольф жалив ся на спосіб переведеня тих виборів. Президент відповів Вольфови, що вдоволити его жаданя не може, бо оно залежить не від него, але від парламенту. Нині відбуває ся нове засідане.

Віче економічно-просвітне враз з посвяченем масарні «Підгірської Спілки» в Станіславові.

В середу дня 1. падолиста с. р. відбулось в Станіславові посвячене масарні «Підгірської Спілки». О год. 8 1/2 рано відправив на ту ціль службу божу о. крилошанин і парох катедральний Богонос. О 12. год. того дня посвятити він враз з о. Ленкавським будинки «Підгірської Спілки». Будинки ті містять ся при улиці Тисьменецькій за мостом залізничним на микитинецькім ґрунті. Є їх два. Один великий з написію «Підгірська Спілка, товариство зареєстроване з ограниченою порукою в Станіславові», а другий малий. В великім будинку містять ся канцелярії, різниця, варстат і велика стайня. В малім є по однім боці бурса для хлопців, що будуть вчитись масарства, а по другій помешкане для сторожа. Під будинком суть пивниці.

На акті посвяченя було присутних до 400 людей по половині селян і інтелігенції. Селяни переважно з околиці і то виключно майже мушчини, лиш один явивсь представитель карпатських бойків. За те інтелігенція найріжнороднійша: духовна і світська, мушчини і жінки, пані і панночки. Між нею бачили ми представителів бережанщини, тернопільщини, бучаччини. На вічу явивсь також посол Танячкевич. Віче отворив др. Михайло Коцюба. Він привітав зібраних, яко председатель управляючої ради «Підгірської Спілки» і яко голова філії «Просвіти» перший раз в своїй хаті. Хату ту поставило за наші руські гроші товариство «Підгірська Спілка», що его задачею посередничити в торговлі безрог і рогової худоби між нашим народом, а європейськими купцями. Товариство се в своїй діяльності, в праці над економічним двигненем народа мало лиш перешкоди і то навіть там, відки мало право домагатись помочи. Перешкоди мало оно лиш з гори. Аж послідніми часами се змінилось. З уст нового владики чуємо такі слова, що душа наша радуватись може.

«Мусимо брати в свої руки провід в праці економічній», пише він в посланю своїм до священиків. «Людяма помагати в закладаню крамниць християнських, шпихлїрів, кас позичкових, ріжних саїлок господарських і ремісничих і в всяких ділах економічно позиточних. Нехай люди розуміють, що можуть числити з нашої сторони на всяку поміч, що ми дбаємо о кожде їх добро».

А до народу звертаєсь він ось з якими словами:

«Тож і ви отрясіть ся із своєї непорядности, возьміть ся до праці усильно, а дасть Бог, небавом поправите свою долю. Лучіть ся разом, заводіть по ваших селах крамници християнські, шпихлїрі громадські і всякі иньші позиточні установи».

«Працюйте, братя мої милі, дбайте про добра туземні, цїніть їх собі і приробляйте. З цілого серця уділяю вам на сю працю благословеня».

«Здобувайте собі просвіту, братя мої рідні, працюйте над нею усильно, цїніть собі єї».

«Закладайте, братя мої, по селах читальні, захоронки для дітей, дбайте о те, щоби діти ходили до школи».

«Нехай будучі покоління возьмуть в свої руки промисл і торговлю, бо слабою є все суспільність, що свого промислу не має, убогою суспільність, у якій торгують чужинці. Не ся суспільність щаслива і богата, що має численних теоретиків, але ся, що в кождім напрямі сама собі вистарчає. Виразляйте в молодежи самостійність, індивідуальність, учіть їх на себе більше числити ніж на других, не оглядати ся на поміч правительства і краю, але власною ініціативою дорабляти ся самостійного біту».

Всі ті гадки старались ми виповнити. Се-го доказом «Підгірська Спілка» *) і лиш завдя-

*) Підгірська Спілка має 699 членів, не вчисляючи тих, що на вічу з уділами приступили.

ки тому отвіраємо віче в нашій хаті. Ми вже зачали, однак се не конець зачати діло, треба его вести. Не упадаймо на дусі, а йдім тою дорогою дальше».

Се короткий зміст бесіди д-ра Коцюби. (Далі буде).

Рух в руських товариствах.

Українсько-руський людовий університет ім. Тараса Шевченка.

У вівторок дня 7. падолиста відбули ся в кімнатах «Рускої Бесіди» у Львові збори в справі заснованя людового університету. Сі збори скликала академічна молодіж, від якої вийшла ініціатива людового університету і яка вела досі цілу сю справу у своїх руках. Пригадаю, що така гадка виринула іще на весні перед вічем українських академиків в Австрії — на вічу, коли обговорювано між иньшим потребу організації студентів і ширеня просвіти між мужицтвом, звернено увагу і на людовий університет. Заходом членів «Академічної Громади» вийшла памятка книжка: «Українсько-руський університет» і чистий дохід з її розпродажі призначено на засноване людового університету. По покритю коштів видавництва лишило ся в касі понад півтора сотки і зі сими невеликими грішми, але за те з молодечею енергією, щирим запалом і великою охотою до праці взяла ся до діла. Скликала збори, аби здати справоздане перед ширшою публікою із своєї дотеперішньої діяльності і передати справу людового університету в руки тих, що вести муть її далі. І хоч яка велика вага завязаня сього просвітного товариства, не супромгла вона переломити нашого рутенства. Із старих патріотів бачили ми дуже мало. Пр. Грушевський, др. Франко, пр. Романчук, п. Павлик, др. Студинський, др. Дністрянський. Отсе ті самі люди, що звичайно являють ся на всіх зборах — решта молодіж, або ті, що духом майже не відчували ся іще від неї. Замітне се, що число жіноцтва дорівняло числу старших патріотів.

Председателем зборів вибрано проф. Грушевського.

Академик п. Євген Косевич виголосив відчит про історію розвою людових університетів у Європі. По порядку перейшов він історію людового університету в Англії, Данії, Відні і польского людового університету ім. Адама Міцкевича у Львові. Англійські людові університети і віденські є зорганізовані при університетах. Викладають на них, виключно професори університетів, або доценти. Правительство дає на них гроші, університети і управи міст і громад відступають на сю ціль свої салі, в загалі все сприяє розвою сеї так важної інституції, якою є людовий університет. Иньша річ в Данії. Там взяли ся за справу людового університету студенти університету і вели її зразу серед апатії загалу, що більше навіть серед ріжних перепон. Лише потім, коли людовий університет почав вже давати поважні наслідки, люди горнули ся що раз то більше до сеї просвітної інституції. Нині ціла Данія є обведена сітю людового університету — данський мужик, найбіднійший давними часами, стоїть нині просвітно і економічно дуже високо.

Як в Данії так само і у Львові заснували молоді люди, по більшій часті студенти університету і техніки, людовий університет ім. Адама Міцкевича. Університетські власти станули ворожо проти сеї просвітної інституції. Відмовили своїх сал на виклади, а що більше завязали другий людовий університет, аби реагувати на той. Однак університет ім. Міцкевича розвивав ся дуже гарно власними силами і як показуєть ся із справозданя, ліпше, як иньші європейські університети у перших роках свого істнованя.

Крайна була вже пора, аби і Русини призадумали ся над подібною інституцією. Потреба її є дуже велика. Весь рух йде на перед, а ми лишаємо ся все позаду. Тепер, або ніколи!

По відчиті п. Євгена Косевича реферував п. Володимир Старосольський статут сього нового просвітного товариства. Називати меть ся воно: Людовий університет ім. Тараса Шевченка. Його діяльність буде звернена на села.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
6:10	з Чернівців (Ілкан, Галацу), Станиславова		6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
7:10	з Зимної-води		6:30	» » дв. Підзамче	
7:40	з Янова		6:30	до Ілкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	до Кракова (Відня, Баршави), Стружа	
7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
8:05	» » на дв. головний		9:25	до Янова	
8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.	
1:30	з Кракова, Відня, Баршави, Пешту ч. Пер.		9:53	» » дв. гол.	
11:15	з Ярослава і Любачова		10:10	до Беззця, Рави рускої, Сокала і Любачова	
11:55	з Ілкан, Чернівців і Станиславова		12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і свята	
1:01	з Янова		2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно		9:45	до Ілкан (Ясс, Букарешту)	
2:20	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		3:05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів	
2:35	» » на дв. голов.		3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
5:55	з Сокала, Белая і Любачова		3:20	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
			3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
			3:26	до Брухович	
			5:25	до Ярослава	
Ніч			Ніч		
8:45	6:10 з Кракова (Відня) Самбора, Хирова		5:21	до Ілкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
	6:20 з Ілкан, Сучави		6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
	з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята		6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
	7:58 з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. вересня до 10. вересня вкл. щоденно		7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	8:15 з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:10	до Сокала і Рави рускої	
	8:14 з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		7:20	до Тернополя дворень головний	
	9:21 з Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту		7:42	дворень Підзамче	
	9:55 з Чернівців, Ілкан (Букарешту), Сучави		7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30	10:10 з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		8:35	» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
	10:25 » » на дв. голов.		9:10	» » 1. чер. до 30. жов. в неділі і св.	
	10:30 з Лавочного (Пешту) Хирова		10:40	до Ілкан (Ясс, Галацу), Сучави	
	12:10 зі Скольного, Калуша		10:40	до Кракова (Відня, Баршави), Сянока	
	3:05 з Підволочиск на дворень Підзамче		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
	3:30 » » на дворень головний		11:32	дв. Підзамче	
2:16	6:00 з Кракова (Відня), Самбора, Сянока		4:10	до Кракова (Відня, Берлина)	
			5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня	

ЗАМІТКА: Понад нічна числиться ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский равняется ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє гостям в справі залізнич. продає білетів всякого рода і розклади їзди.

Всілякі

КУПОНИ

і

вильосовані

цінні папері

виплачує без потручення
провізії або коштів

Контора виміни

1 ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Прееос. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашне, скот, господарські зваради, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шиді огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 вносятся:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 „ 12 „	
Фонд основний	45.000 „ — „	
Резерва спеціальна	842 „ 40 „	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія» обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпоровочно. До кінця 1898 року вносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при пожитках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту «Дністеръ», стоваришенє з обмеженою порукою, уділяє пожитки за оплатою 5¹/₂% і 1% додатку на кошта адміністративні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опрочентованя від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський вносятся 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і пожитку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ». Інформації уділяє Дирекция листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Дністра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

Інформації і посередництва до заклочени обезпечень житєвих в найкористнійших комбінативих.

Помилки для членів Тов. взаїмн. обезп. і взаїмн. кред. «Дністеръ» на 5¹/₂% і 1% додатку на кошта адм.

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ
Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.
Ціна книжки брошурованої 35 кр.

СВЕКРУХА
комедия в 3. актах з сільского житя.
Ціна книжки брошурованої 30 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА
історична трагедия в 5. актах — з другої половини XVI. віку.
Ціна книжки брошурованої 40 кр.

Конкурс на мужа
шутка в 5. актах з міского побуту.
Ціна книжки брошурованої 35 кр.

ЯБЛОЧНИКАР
комедия в 1. актї опрацьована після німецкого.
Ціна книжки брошурованої 15 кр.

Сольо-терно
оповіданє з льотерийних пригод.
Ціна книжки 15 кр.
На поchtову пересилку 5 кр.

У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Галицкий Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ
з 30-дневним виповідженєм,

3¹/₂ АСИГНАТИ КАСОВІ
з 8-дневним виповідженєм,

а всі инші находячі ся в обігу 4¹/₂% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опрочентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідженя.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
приймає замовленя і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне
впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іаа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах.

78—?

Видає і відповідає за редакцию Стефан Кульчицкий.

З друкарні В. А. Шийковского.